

Станко Радмиловић рођен је 1936. године у месту Ољаси код Славонске Пожеге. Дипломирао је на Економском факултету у Осијеку, а магистрирао и докторирао на Економском факултету у Београду. Своју радну активност започео је у привреди. Између осталог, био је директор, а затим заменик генералног директора Беоцинске фабрике цемента, као и помоћник генералног директора и директор Економског центра за планирање, развој и научно-истраживачки рад у Војвођанској банци. Бавио се и наставно-научним радом – предавао је на економским факултетима у Новом Саду, Загребу, Титограду и Ријеци, а 1994. године изабран је за редовног професора економије на Универзитету у Новом Саду. Био је делегат САП Војводине у Скупштини СФРЈ (1986–1988), члан Председништва ЦК СКЈ, члан Економског савета Владе СРЈ (1995–1997). Председник Извршног већа СР Србије био је од 1989. до 1991. године, као последњи једнопартијски председник. Умро је 2018. године у Новом Саду.